

กฎหมายล้มละลาย

การบรรยายครั้งที่ ๑๖

โดย อาจารย์ ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

วันพุธที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๖

ณ เนติบัณฑิตยสภา

หัวข้อบรรยาย

- I. ประเด็นและฎีกาที่น่าสนใจคดีล้มละลาย
- II. ประเด็นและฎีกาที่น่าสนใจคดีฟื้นฟูกิจการ
- III. เนื้อหาที่อยู่นอกเหนือขอบเขตการศึกษาชั้นเนติบัณฑิต
- IV. พัฒนาการของกฎหมายล้มละลายในระยะเวลาอันใกล้
- V. ข้อพึงระวังในการศึกษาคำพิพากษาศาลฎีกา
ในคดีฟื้นฟูกิจการหลังจากจบเนติ

I. ประเด็นและฎีกาที่น่าสนใจคดีล้มละลาย

๑. การประนอมหนี้ภายหลังล้มละลาย
๒. การขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้มีประกัน
๓. การปิดคดีและการยกเลิกการล้มละลาย

๑. การประนอมหนี้ภายหลังล้มละลาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔๖๘/๒๕๖๔ ผู้ร้องในฐานะเจ้าหนี้รายที่ ๑๕๐, ๓๕๓, และ ๓๕๔ ซึ่งเป็นเจ้าหนี้มีประกันเหนือที่ดินกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ ๒ ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ โดยขอให้ผู้คัดค้านขายทอดตลาดทรัพย์หลักประกันแล้ว ตามม.๘๖ (๓) การที่จำเลยที่ ๒ เสนอคำขอประนอมหนี้ โดยขอชำระเงิน ๕๕๐ ล้านบาท เพื่อไถ่ถอนจำนองทรัพย์หลักประกันจากผู้ร้องและให้คืน โฉนดที่ดินแก่จำเลยที่ ๒ แล้วขอให้ผู้คัดค้านถอนการยึดทรัพย์หลักประกัน ทั้งที่ผู้ร้องขอรับชำระหนี้สำหรับเจ้าหนี้รายที่ ๑๕๐ เป็นเงิน ๑๗๔ ล้านบาท เศษ เจ้าหนี้รายที่ ๓๕๓ เป็นเงิน ๑๘๒ ล้านบาท เศษ และเจ้าหนี้รายที่ ๑๕๔ มีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามคำพิพากษาศาลฎีกาเป็นเงิน ๗๐๑ ล้านบาท เศษ...

และผู้ร้องในฐานะเจ้าหนี้มีประกันอันมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินหลักประกัน
ก่อนเจ้าหนี้อื่นได้ใช้สิทธิเลือกที่จะให้ผู้คัดค้านจัดการกับทรัพย์สิน
หลักประกันของผู้ร้องด้วยวิธีให้ผู้คัดค้านขายทอดตลาดทรัพย์สิน
หลักประกันแล้วขอรับชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่ตามม.๕๖ (๓)
คำขอประนอมหนี้ภายหลังล้มละลายของจำเลยที่ ๒ ที่ขอไถ่ถอนทรัพย์สิน
หลักประกันของผู้ร้องโดยที่จำเลยที่ ๒ กำหนดราคาไถ่ถอนทรัพย์สิน
หลักประกันเองซึ่งผู้ร้องไม่ยินยอมด้วย จึงเป็นคำขอประนอมหนี้ที่
กระทบสิทธิของผู้ร้องในฐานะเจ้าหนี้มีประกัน อันเป็นคำขอประนอมหนี้
ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย...

และผู้คัดค้านไม่อาจดำเนินการจัดประชุมเพื่อเสนอให้ที่ประชุมเจ้าหน้าที่
ลงมติเพื่อพิจารณาคำขอประนอมหนี้ภายหลังจากล้มละลายของจำเลยที่ ๒
ดังกล่าวได้ การจัดประชุมเจ้าหน้าที่ครั้งอื่นเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๑
เพื่อพิจารณาคำขอประนอมหนี้ภายหลังจากล้มละลายของจำเลยที่ ๒ ของผู้
คัดค้านจึงกระทำโดยมิชอบ

๒. การขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้มีประกัน (หน้า ๒๒๖-๒๓๐)

เจ้าหนี้มีประกันซึ่งไม่ได้ขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายมีช่องทางที่จะได้รับชำระหนี้คืน ดังนี้

๑. ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเพื่อบังคับแก่ทรัพย์สินอันเป็นหลักประกัน (๒๘๒๕/๒๔)

๒. ขอให้จพท.ยึดทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันออกขายนำเงินมาชำระหนี้ (๓๓๕๒/๔๐) ตาม ม. ๕๕ กำหนดให้ จพท. ตรวจสอบทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันเท่านั้น มิได้บังคับให้จพท. ต้องดำเนินการตามที่เจ้าหนี้มีประกันขอให้ยึดและขายทส.อันเป็นหลักประกันเสมอไป การตรวจสอบทรัพย์สินตามมาตรา ๕๕ นั้น จพท.จะกระทำด้วยการสอบสวนหรือขอมติที่ประชุมเจ้าหนี้ (๓๗๗๕/๖๐ และ ๓๕๕๐/๖๐)

ฎ. ๓๓๓๘/๒๕๖๐ และ ๓๘๕๐/๒๕๖๐

เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๒ เด็ดขาด ผู้คัดค้านแต่เพียงผู้เดียวมีอำนาจในการรวบรวมและจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ตามม.๒๒ ซึ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ ๒ ที่ผู้คัดค้านมีอำนาจดำเนินการคือ ทรัพย์สินตามที่บัญญัติไว้ตามม. ๑๐๕ ซึ่งรวมถึงทรัพย์สินทั้งหลายอันลูกหนี้มีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการล้มละลายตามม.๑๐๕(๑) ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นหลักประกันแก่เจ้าหนี้รายใดหรือไม่ ผู้คัดค้านย่อมมีอำนาจรวบรวมทรัพย์สินดังกล่าวของลูกหนี้เข้ากองทรัพย์สินเพื่อจัดการได้ เว้นแต่จะเป็นกรณีตามม. ๑๑๐ การที่ผู้คัดค้านจะสละสิทธิไม่ดำเนินการกับทรัพย์สินใดของลูกหนี้ได้ต้องปรากฏว่า ผู้คัดค้านได้รับความเห็นชอบจากกรรมการเจ้าหนี้ตามม. ๑๔๕ แล้ว...

ฎ. ๓๓๓๕/๒๕๖๐ และ ๓๕๕๐/๒๕๖๐ (ต่อ)

ที่ดินแปลงพิพาทเป็นทรัพย์สินที่ลูกหนี้ที่ ๒ มีมาก่อนล้มละลาย และ
ไม่ปรากฏว่ากรรมการเจ้าหนี้มีมติเห็นชอบให้ผู้คัดค้านสิทธิในที่ดิน
ดังกล่าว ผู้คัดค้านจึงยังคงมีหน้าที่ในการรวบรวมจัดการทรัพย์สิน
ดังกล่าว โดยไม่คำนึงว่าทรัพย์สินดังกล่าวจะเป็นหลักประกันของเจ้าหนี้และ
ราคาทรัพย์สินมีมูลค่าน้อยกว่าภาระหนี้หรือไม่ เมื่อผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้มี
ประกันซึ่งมีสิทธิเหนือหลักประกัน โดยไม่จำเป็นต้องขอรับชำระหนี้ในคดี
ล้มละลายตามม.๕๕ เลือกใช้สิทธิยื่นคำร้องขอให้ผู้คัดค้านดำเนินการขาย
ทอดตลาดทรัพย์สินจำนองแทนการใช้สิทธิบังคับคดีในคดีแพ่ง ผู้คัดค้าน
จำเป็นต้องรับคำร้องดำเนินการสอบสวนสิทธิของผู้ร้องและยึดทรัพย์สินจำนอง
ขายทอดตลาดต่อไป

ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ฎ. ๓๕๕๐/๒๕๖๐

... และกรณีที่ถูกหนึ่ได้รับการปลดจากลุ่มละลายตามมาตรา ๘๑/๑ เมื่อเจ้าหนึ่ยังมีได้รับชำระหนี้ครบถ้วน ผู้คัดค้าน ก็ยังคงมีอำนาจในการรวบรวมและจัดการทรัพย์สินที่ถูกหนึ่ มีอยู่ก่อนที่จะได้รับการปลดจากลุ่มละลายเพื่อนำมาชำระหนี้ ให้แก่บรรดาเจ้าหนึ่ทั้งหลายต่อไปได้เช่นกัน...

๓. การปิดคดี ม.๑๓๓ และ ๑๓๔ [หน้า ๓๔๓-๓๔๔]

- หน้าตามม.๑๖๐ จพท. เป็นพนักงานสอบสวนตามป.วิ.อ. ความผิดในทางอาญาเกี่ยวกับล้มละลาย

การยกเลิกการล้มละลาย ม.๑๓๕

- กฎหมายกำหนดให้สิทธิผู้มีส่วนได้เสีย (เจ้าหนี้หรือลูกหนี้) หรือจพท. มีคำขอต่อศาลได้
- ม.๑๓๕(๑) มีที่มาจาก ม. ๑๕๕ และ ๑๕๖
- ม.๑๓๕(๒) ต้องเป็นเหตุที่เกิดภายหลังศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว (๑๗๕๑/๒๓) และ ๔๔๖๔/๕๒) เจ้าหนี้ถอนคำขอรับชำระหนี้ จึงไม่มีเจตนาขอรับชำระหนี้อีกต่อไป (เปรียบเทียบกับ ม.๑๔-เหตุอื่นที่ไม่ควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย เป็นเหตุที่เกิดก่อนวันที่ศ.มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด)

การยกเลิกการล้มละลาย (ต่อ)

- ม.๑๓๕ (๓) ชำระเฉพาะเจ้าหนี้ที่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้และศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ได้รับชำระหนี้แล้วเท่านั้น

ผลของคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย

- ม.๑๓๖ คำว่า “หนี้สิน” หมายความว่า หนี้ที่เจ้าหนี้ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ในคดีล้มละลายและหนี้ที่เจ้าหนี้ไม่ได้ยื่นคำขอ เจ้าหนี้ทั้งสองกรณีก็มีสิทธิที่จะฟ้องลูกหนี้เกี่ยวกับหนี้สินนั้นเป็นคดีล้มละลายคดีใหม่หรือคดีแพ่งธรรมดาอีกได้ (๑๗๐๓-๑๗๐๔/๒๕๐๖)(ประชุมใหญ่) หนี้อย่อมกลับสภาพเป็นหนี้ที่สมบูรณ์

ผลของคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย (ต่อ)

- เมื่อพิจารณาถ้อยคำในม.๑๓๕(๓) และ (๔) ก็เห็นได้ว่า เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายด้วยเหตุตามอนุมาตราดังกล่าวแล้ว ลูกหนี้ย่อมหลุดพ้นจากหนี้สินทั้งหมดรวมทั้งหนี้ตามมาตรา ๗๗(๑) และ (๒) ด้วย กรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ๗๗ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเรื่องผลของการปลดจากล้มละลายมาใช้บังคับได้ (๘๐๖/๓๘; ข้อสอบ สมัย ๕๑)
- เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายตามม. ๑๓๕ (๓) โจทก์จึงหลุดพ้นจากหนี้สินทั้งหมด ซึ่งรวมทั้งหนี้ภาษีอากรตามฟ้อง จำเลยที่ ๒ ไม่มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของโจทก์นำเงินมาชำระหนี้ค่าภาษีอากรตามป.รัชฎากร ม. ๑๒ (๑๓๖/๔๐)

[หนังสือหน้า ๓๕๐] คำพิพากษาศฎีกาที่ ๕๘๕/๒๕๖๔ จำเลยที่ ๒ ได้รับการปลดจากการล้มละลายตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๘๑/๑ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ซึ่งมีผลทำให้จำเลยที่ ๒ หลุดพ้นจากเป็นบุคคลล้มละลายและมีอำนาจในการจัดการทรัพย์สินหรือกิจการของตนซึ่งได้มานับแต่วันที่ได้รับการปลดจากล้มละลายแล้วเท่านั้น ส่วนเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยังคงมีอำนาจในการจัดการและรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นทรัพย์สินอันอาจแบ่งได้ในคดีล้มละลายตามมาตรา ๑๐๕ เพื่อนำมาชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ในคดีล้มละลายต่อไปจนกว่าจะชำระเสร็จทั้งจำเลยที่ ๒ ซึ่งได้รับการปลดจากล้มละลายนั้นยังมีหน้าที่ช่วยในการจำหน่ายและแบ่งทรัพย์สินของตนซึ่งตกอยู่กับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องการ ตามมาตรา ๗๕...

~~ส่วนการยกเลิกการล้มละลายนั้น มาตรา ๑๓๕ บัญญัติว่า “เมื่อผู้มีส่วนได้เสีย หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอ ศาลมีอำนาจสั่งยกเลิกการล้มละลายได้ ...” เช่นนี้ จะเห็นได้ว่าการที่จะมีการยกเลิกการล้มละลายได้ก็โดยเหตุศาลมี คำสั่งในขณะที่จำเลยยังถูกพิทักษ์ทรัพย์หรือเป็นบุคคลล้มละลายอยู่เท่านั้น แต่ เมื่อในคดีนี้ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ ได้รับการปลดจากการล้มละลายตาม พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๘๑/๑ แล้ว อันทำให้จำเลยที่ ๒ หลุดพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายไปแล้ว จึงไม่มีเหตุที่ศาลจำเป็นต้องสั่ง ยกเลิกการล้มละลายอีก ส่วนการที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอให้ศาลมี คำสั่งปิดคดีตามมาตรา ๑๓๓ และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งอนุญาตให้ปิดคดี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ นั้น คำสั่งให้ปิดคดีดังกล่าวก็มีผลตามมาตรา ๑๓๔ คือเพียงให้ระงับการจัดการต่าง ๆ ไว้ เท่านั้น...~~

แต่ไม่ทำให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หลุดพ้นจากหน้าที่ในการรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่ ๒ ที่ได้มาก่อนจะพ้นจากภาวะการล้มละลายและนำไปแบ่งให้แก่เจ้าหนี้ของจำเลยที่ ๒ ต่อไป เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยที่ ๒ ยังคงมีทรัพย์สินคือที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๑๐๑๔ อันเป็นทรัพย์สินที่จำเลยที่ ๒ มีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการล้มละลายตามมาตรา ๑๐๕ (๑) และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการอายัดที่ดินดังกล่าวไว้แล้ว จำเลยที่ ๒ จึงยังคงมีหน้าที่ช่วยในการจำหน่ายและแบ่งทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งตกอยู่กับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องการและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจในการรวบรวมทรัพย์สินดังกล่าวและนำไปแบ่งให้แก่เจ้าหนี้ของจำเลยที่ ๒ ต่อไป...

ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่าไม่อาจรวบรวมทรัพย์สิน
ของจำเลยที่ ๒ ได้ ขอให้มีการสั่งยกเลิกการล้มละลายของจำเลยที่ ๒
และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายของจำเลยที่ ๒ ตาม
มาตรา ๑๓๕ (๔) จึงเป็นการสั่งไปโดยไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นสมควรให้
เพิกถอน และเมื่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ ไม่มี
บทบัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งยกเลิกการล้มละลายไว้เป็นการ
เฉพาะจึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา ๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
ล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๔

II. ประเด็นและฎีกาที่น่าสนใจคดีฟื้นฟูกิจการ

II.๑ หลักกฎหมายจากฎีกา ๖๗๓/๒๕๖๕

๑. พ.ร.บ.ล้มละลายฯ ไม่ได้บัญญัติให้สิทธิหรือคุ้มครองแก่หนี้ภาษีอากรที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการเป็นกรณีพิเศษ ภายใต้บังคับมาตรา 90/58(2) ประกอบมาตรา 130 (6) สิทธิของกรมศุลกากรและกรมสรรพากร เจ้าหนี้รายที่ 66 จึงมีฐานะเช่นเดียวกับเจ้าหนี้อื่น หนี้ภาษีอากรที่เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องอันมีอยู่แล้วหรือจะมีขึ้นต่อไปก็อาจถูกปรับลดหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการชำระหนี้ได้ ศาลสามารถใช้ดุลพินิจเห็นชอบด้วยแผนที่ให้งดเบียดปรับและเงินเพิ่มอันเกิดจากมูลหนี้ภาษีอากรได้ในการฟื้นฟูกิจการ

หลักกฎหมายจากฎีกา ๖๗๓/๒๕๖๕ (ต่อ)

๒. การที่แผนจะกำหนดให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ไปตกลงกันต่างหาก ในสาระสำคัญนอกเหนือจากแผนที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้วไม่อาจทำได้

หลักกฎหมายจากฎีกา ๖๗๓/๒๕๖๕ (ต่อ)

๓. ตามมาตรา ๕๐/๖๑ แผนจะต้องระบุไว้ให้ชัดเจนว่า จะให้เจ้าหน้าที่รายใดที่ไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้เพียงใด แม้แผนกำหนดให้ลูกหนี้ โดยผู้บริหารแผนพิจารณาร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ตามแผน ในลักษณะหนี้ประเภทนั้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่มิได้มีการกำหนดรายละเอียดไว้ในแผนว่าเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้มีรายใดบ้าง และมีจำนวนหนี้เท่าใด ซึ่งมีผลให้การได้รับชำระหนี้ที่ไม่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามที่กำหนดไว้ในแผนส่วนนี้ไม่ได้ผ่านการพิจารณาของที่ประชุมเจ้าหนี้และศาลได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ แผนของลูกหนี้ข้อนี้จึงมิชอบด้วยกฎหมาย แต่ข้อกำหนดในแผนข้างต้นเป็นข้อกำหนดที่ไม่เป็นข้อสำคัญอันจะทำให้แผนทั้งฉบับตกไปเสียทีเดียว แผนส่วนอื่นๆ ยังใช้บังคับได้

II.๒ หลักกฎหมายจากฎีกา ๘๑/๒๕๖๕

๑. ในการพิจารณาแผนตามมาตรา ๕๐/๕๗ มิได้บังคับว่าศาลจะต้องทำการไต่สวนพยานฝ่ายผู้ทำแผนและผู้คัดค้านเสมอไป ย่อมอยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะพิจารณาเห็นสมควรเป็นเรื่องราว ๆ ไป การที่ศาลมีคำสั่งให้งดการไต่สวนและให้คู่ความทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องยื่นคำแถลงการณ์เพื่อให้โอกาสเสนอข้อเท็จจริงเพิ่มเติมประกอบการพิจารณา และข้อเท็จจริงทั้งหมดมีสาระสำคัญเพียงพอแก่การพิจารณาให้ความเห็นชอบด้วยแผน ศาลจึงชอบที่จะงดไต่สวนพยานทั้งฝ่ายผู้ทำแผนและผู้คัดค้านทั้งสองได้

หลักกฎหมายจากฎีกา ๘๑/๒๕๖๕ (ต่อ)

๒. อ้างมาตรา ๕๐/๖๐ และ ๕๐/๒๗ แผนต้องตั้งอยู่บนความสุจริตของผู้ทำแผนเป็นสำคัญ การที่ผู้ทำแผนเขียนข้อความระบุสงวนสิทธิเกี่ยวกับความเสียหายใดๆ ที่บุคคลใดอาจได้รับอันเกี่ยวเนื่องมาจากหรือโดยเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผน เป็นการยกเว้นความรับผิดชอบล่วงหน้าไว้อย่างกว้างขวางมีลักษณะเป็นเงื่อนไขที่จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ให้ผู้ทำแผนหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในอนาคตอย่างสิ้นเชิง เป็นการใช้สิทธิแห่งตนหรือเป็นการชำระหนี้ที่ส่อไปในในทางไม่สุจริต ดังนั้น แผนฟื้นฟูกิจการไม่อาจเขียนข้อความยกเว้นความรับผิดชอบล่วงหน้าของผู้ทำแผนไว้ได้

หลักกฎหมายจากฎีกา ๘๑/๒๕๖๕ (ต่อ)

๓. อ้างมาตรา ๕๐/๕๘ และ ๕๐/๗๐ การที่แผนกำหนดให้ผู้บริหารแผนขอยกเลิกการฟื้นฟูกิจการได้เพียงแต่จำนวนกลุ่มเจ้าหนี้ที่บริษัท โดยผู้บริหารแผนต้องดำเนินการชำระหนี้เหลือน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกลุ่มเจ้าหนี้ทั้งหมดโดยไม่ค้ำประกันว่าเจ้าหนี้ตามแผนจะได้รับชำระหนี้ไปเท่าใดหรือไม่ แผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ข้อนี้จึงไม่ชอบ

คำสั่งของศาลล้มละลายกลางที่เห็นชอบด้วยแผนและคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ

III. เนื้อหาที่อยู่นอกเหนือขอบเขตการศึกษาชั้นเนติบัณฑิต

๑. การล้มละลายเกี่ยวกับต่างประเทศ ม. ๑๗๗ และ ม. ๑๗๘

- กฎหมายล้มละลายข้ามชาติ/กฎหมายล้มละลายข้ามพรมแดน
(Cross-Border Insolvency Law)

๒. การรวบรวมสินทรัพย์ดิจิทัลในคดีล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ

๓. การล้มละลายของประเทศ (Sovereign Insolvency)

IV. พัฒนาการของกฎหมายล้มละลายในระยะเวลาอันใกล้

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.

๑. เพิ่มจำนวนหนี้ขั้นต่ำตามมาตรา ๕๐/๓ ในหมวด ๓/๑
๒. ยกเลิกหมวด ๓/๒ ทั้งหมด
๓. บัญญัติเพิ่มเติมหมวด ๓/๒ ใหม่
๔. เพิ่มหมวด ๓/๓ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการแบบ เร่งรัด (Pre-pack/Pre packaged bankruptcy)

เปรียบเทียบรูปแบบตามหมวด ๓/๑ Traditional reorganization

๕. เพิ่มหมวด ๓/๔ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะของ ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา

V. ข้อพึงระวังในการศึกษาคำพิพากษาศาลฎีกา ในคดีฟื้นฟูกิจการหลังจากจบเนติ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๗๓/๒๕๖๕???

- ความเป็นจริงเชิงพาณิชย์ (commercial reality)
- คดีฟื้นฟูกิจการของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๑/๒๕๖๕???

- หลัก Equitable Mootness
- การคุ้มครองเจ้าหนี้เสี่ยงข้างน้อยที่ไปกระทบต่อเจ้าหนี้เสี่ยงข้างมาก ศาลฎีกาจะตอบว่าเป็นธรรมกับเจ้าหนี้เสี่ยงข้างมากได้อย่างไร?

พิมพ์ครั้งที่ ๘

มกราคม ๒๕๖๖

คำอธิบาย กฎหมายล้มละลาย

- ☉ การดำเนินคดีล้มละลาย
- ☉ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ รวมถึงลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ปรับปรุงแก้ไขตามพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑)

ธีพ จุลมนต์ อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ดร.กนก จุลมนต์ ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

พิมพ์ครั้งที่ 4

ภาษาอังกฤษ สำหรับ นักกฎหมาย

English for Lawyers

สำหรับนิสิตนักศึกษากฎหมายทุกระดับรวมทั้งชั้นเนติบัณฑิตและ
ผู้เตรียมตัวสอบเข้ารับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาและอัยการ
ผู้ช่วยทุกสนาม

ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

ดร.สุธาทิพย์ จุลมนต์ ทัศนชัยกุล

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

คำนำ

(พิมพ์ครั้งที่ 4)

การพิมพ์ครั้งที่ 4 ผู้เขียนทั้งสองได้เพิ่มเติมเนื้อหา ได้แก่

- 1) ข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายความรู้ชั้นเนติบัณฑิต สมัยที่ 74 (สอบ 15 พฤษภาคม 2565)
- 2) ข้อสอบแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) (สอบ 26 มิถุนายน 2565)
- 3) ข้อสอบแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) (สอบ 26 มิถุนายน 2565)
- 4) ข้อสอบการอ่านจับใจความผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามเล็ก) (สอบ 26 มิถุนายน 2565)
- 5) ข้อสอบแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามใหญ่) (สอบ 12 กุมภาพันธ์ 2565) และ
- 6) ข้อสอบแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษผู้ช่วยผู้พิพากษา (สนามใหญ่) (สอบ 12 กุมภาพันธ์ 2565)

ทั้งได้ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาเดิมจากการพิมพ์สามครั้งแรกด้วย

ผู้เขียนทั้งสองคนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการ
ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายที่มีส่วนช่วยให้ นิสิต นักศึกษา และผู้เตรียมตัวสอบ
วิชาภาษาอังกฤษในสนามต่างๆ สามารถทำความเข้าใจข้อนี้ได้ดีและสอบผ่านการสอบคัดเลือก
หรือการทดสอบความรู้ในสนามต่างๆ ตามที่ผู้ใช้หนังสือเล่มนี้ตั้งเป้าหมายไว้

ดร.กนก จุลมนต์ และ ดร.สุธาทิพย์ จุลมนต์ ทัศนชัยกุล
ธันวาคม 2565